

Bemyndigelser til at fastsætte tekniske forskrifter skal ikke notificeres for Kommissionen i medfør af informationsproceduren efter informationsproceduredirektivet, idet sådanne ikke udgør en ny teknisk specifikation, jf. EF-domstolens afgørelse i sag C-317/92, Kommissionen mod Tyskland, Saml. 1994 I side 2039.

Udkast til bekendtgørelser m.v., der udstedes i medfør af denne lov, og som indeholder de nærmere tekniske krav til radioanlæg, skal derimod notificeres for Kommissionen.

D. Høring

Udkast til dette lovforslag har været udsendt til høring hos relevante ministerier, berørte myndigheder og organisationer med flere.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ad § 1, stk. 1

I henhold til § 1, stk. 1, i den gældende lov må radioanlæg kun oprettes og drives med tilladelse fra kommunikationsministeren (nu forskningsministeren).

Tilladelse skal derfor meddeles til oprettelse og drift af det enkelte radioanlæg. Loven hjemler i den forbindelse adgang til at fastsætte bestemmelser om bl.a. indretning og benyttelse af radioanlæg, samt til at fastsætte vilkår for den enkelte tilladelse. Tilladelseskrav, bestemmelser og vilkår har primært til hensigt at sikre den bedst mulige udnyttelse af radiofrekvensspektret, som er en begrænset ressource.

Den effektive udnyttelse af radiofrekvensressourcerne vil i lige så høj grad kunne sikres ved i stedet at meddele tilladelse til anvendelse af en eller flere nærmere angivne frekvenser, hvor tilladelsen samtidig omfatter adgangen til at oprette og drive radioanlæg på den eller de frekvens(er), tilladelsen omfatter, og hvor der til tilladelsen i nødvendigt omfang knyttes vilkår om bl.a. den tekniske indretning og anvendelse af de benyttede radioanlæg, herunder f.eks. geografisk placering, frekvensanvendelse og udgangseffekter ved stationære radioanlæg (basisstationer).

Med indførelsen af en sådan tilladelsesadministration vil der ikke længere skulle ske en individuel registrering af radioanlæg, der er omfattet af en tilladelse til anvendelse af en eller flere nærmere angivne frekvenser. Det vil betyde, at der vil kunne opnås en mere rationel arbejdstilrettelæggelse for både brugerne og tilladelsesudstederen (Telestyrelsen), idet det ikke i alle tilfælde vil være nødvendigt med hen-

vendelse til den tilladelsesudstedende myndighed, når der sker nyindkøb eller ombytning af radioanlæg.

Det foreslås derfor, at lovens krav om tilladelse til oprettelse og drift af radioanlæg ændres til krav om, at oprettelse og drift af radioanlæg kun må ske, hvis Telestyrelsen har meddelt tilladelse til brugen af de for driften nødvendige frekvenser.

I den nuværende lovs § 1, stk. 1, er visse radioanlæg undtaget fra kravet om tilladelse. Undtagelsen af disse radioanlæg fra krav om tilladelse er i ændret form medtaget i § 1, stk. 2, jf. nedenfor.

Ad § 1, stk. 2

I bestemmelsen fastsættes det uændret, jf. den nuværende lovs § 1, stk. 1, at radioanlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste, må oprettes og drives uden tilladelse.

Herudover fastsættes det, at samtlige radioanlæg, der kun er indrettet til modtagning, må oprettes og drives uden tilladelse.

Hidtil har oprettelse og drift af radiomodtagere kun i et vist omfang været undtaget fra kravet om tilladelse. Kravet om tilladelse til oprettelse og drift af øvrige radiomodtagere har sammen med bestemmelser om tavshedspligt haft til formål så vidt muligt at sikre hemmeligholdelse af radiokommunikation, der ikke er bestemt til brug for almenheden. Andre europæiske lande (bl.a. Finland, Sverige, Tyskland og England) har haft lignende bestemmelser, der gav mulighed for at begrænse oprettelsen og driften af radiomodtagere, i disse landes nationale lovgivning, men har nu fjernet disse, uden at det så vidt vides har givet anledning til nævneværdige problemer.

Ved den foreslåede ændring bringes retstilstanden i Danmark på dette område således i princippet i overensstemmelse med retstilstanden i en række andre europæiske lande.

Med den foreslåede bestemmelse vil det herefter være tilladt at oprette og drive alle typer af radioanlæg, der kun er indrettet til modtagning af radiokommunikation, uden tilladelse. Den radiokommunikation, der vil kunne modtages, er bl.a. radiokommunikationen i de maritime radiotjenester, i luftfartsradiotjenesterne og i de landmobile radiotjenester. Kommunikationen i disse tjenester sker mellem skibe, skibe og kystradiostationer, luftfartøjer og basisstationer og mobile/bærbare radioanlæg, herunder i de såkaldte lukkede landmobile radiotjenester, som benyttes af bl.a. taxiselskaber, brandvæsener, politi m.v., og i de offentlige mobiltelefonitjenester. Det er i en række af disse tjenester muligt at sikre sig mod aflytning ved at kryptere kommunikationen.